

relſens Erklæring angaaende Udfalbet af Valget mener jeg, at det ikke er noſ, at vi have indhentet en Afſkrift af Valgprotocollen, men naar vi have faaet den tilligemed de andre Dplyſninger, vi have begjært, og have ſeet, at vi derefter mangle endnu hyerligere Sikkerhed og Klarhed, ſaa er det vor Ret og Pligt at ſøge at erhverve diſſe hyerligere Dplyſninger, for at ſætte baade os ſelv og Thinget iſtand til at kunne dømmen med den Sikkerhed i Sagen, ſom der bør være. Derfor begjærede nogle Medlemmer af Udvalget, dengang vi fik diſſe Dplyſninger gjennemgaaede, at Sagen maatte udsættes, indtil vi fik hyerligere Dplyſninger; men dette fandt andre Medlemmer af Udvalget ikke nødvendigt, de vilde have Indſtillingen ſtrax, og det er ſteet; men derved er imidlertid gaaet ſaa lang Tid tabt, at vi allerede nu kunde have været et stort Skridt videre, derſom vort dengang fremsatte Dniſte var blevet opfyldt. Nu ſige de ærede Medlemmer, at Indhentelſen af hyerligere Dplyſninger ikke er ſtemmende med Valgloven og dens Aand, men jeg paaftaaer derimod, at det er det Eneſte, der ſtemmer med Valgloven og dens Aand. Valgloven har ikke ved Siden af de forſkjellige Beſtemmelſer, den har givet, og ved hvilke den vil bringe den fornødne Sikkerhed tilveie, erklæret, at Unbladelſe deraf ſkal gjøre Valget ughydigt. Valgloven har kun ſagt: de og de Foranſtaltninger ſkulde træffes for at et ſikkert Valg kan finde Steed, og naar de ere opfyldte, ſaa er det ſikkert, at Valget er gyldigt; men deraf følger ikke, at naar de ikke ere opfyldte, ſaa ſkulde Valget ikke derfor alligevel kunne kjendes gyldigt. Det er en Sædvane, ſom ogſaa beſtandig er fulgt i Thinget, og ſom ligefrem ligger i Grundlovens Ord, at Valgets Gyldighed eller Iffe-Gyldighed ſkal afgjøres af Folkethinget ſelv. Vi ere iſølge Grundloven ſatte ſom en Rævningeret, der ſkal dømmen, hvad der i det enkelte Tilfælde virkelig har været Vælgernes ſande Mening. Formſeil kunne have deres ſtore Bethning, men de kunne ikke ene afgjøre Sagen. De Vælgere, ſom mødte den 12te October i Mariager, have en Ret til, at den Candidat, ſom Fleertallet af dem beſtemte ſig for, ſkal ſidde i denne Sal, ſaaſremt det kan oplyſes, at han virkelig er deres Candidat; de

have en Ret dertil fremfor den øvrige Valgkredsens Vælgere, ſom ikke dengang gavede Møde paa Torvet i Mariager, og denne Ret ſkulde vi ikke gaae hen og underkjende, fordi vi have Formodning, ja, jeg vil endog indrømme, at der maafkee kan være Sandsynlighed for, at der er begaaet ſaadanne Feil, at vi ikke aldeles kunne ſtaffe Klarhed tilveie, før vi have ſtaffet os den ſtørſt mulige Viſhed derfor. Men vi kunne ſtaffe den ſtørre, end vi i dette Dieblit have. Vi kunne indhente Erklæringer fra de paagjældende Mænd, ſom have ført Valglisten og Stemmelſten, vi kunne indhente Erklæringer fra Valgbeftyrelſen, og vi kunne endelig lade optage Forhør over de Mænd, ſom mødte, og navnlig de Mænd, ſom ſaaledes maafkee ſtaaer opførte med to forſtjellige Navne. At dette kan ſtee, uden at det behøver lang Tids Forhaling, at optage Thingsvidne troer jeg ſlet ikke behøves, og dette er, ſaa vidt jeg veed, heller ikke ſteet under lignende forudgangne Tilfælde. Man kan lade Bedkommende under Eds Tilbud udtale ſig om, hvorledes de have ſtemt, og ſaa bliver det vor Sag derefter at ſkjønne, om de Dplyſninger, der da komme tilſtede, ere af den Natur, at vi med Sikkerhed kunne dømmen i den ene eller anden Retning, eller, hvis vi ikke kunne dømmen med Sikkerhed, hvad vi da alligevel maae dømmen; men det er noget Andet, naar man veed, at man ikke kan ſaae hyerligere Sikkerhed, end naar man veed, at man ſkal dømmen i en Sag, uden at man har ſaaet den Sikkerhed, ſom man var iſtand til at erhverve ſig. Dernæſt ſagde det ærede Medlem, ſom førte Ordet, at vi vilde komme i Strid med, hvad der tidligere i lignende Tilfælde havde fundet Steed, hvis vi ikke gik den Vej, ſom han anviste; han ſagde, at han vilde forbanſes derover, hvis Folkethinget denne Gang vilde ſtemme anderledes, end det ſtemte i den 11te Samling, da det med ſaa ſtort Fleertal underkjendte et Valg, der havde fundet Steed i Frederikſund. Jeg maa ſige, at jeg forbanſes ikke mindre over, at det ærede Medlem kan tale ſaaledes i denne Sag i denne Samling, da han dengang talte i en heelt modsat Retning. Dengang gjorde baade det ærede Medlem og et andet æret Medlem af Udvalget meget stærkt gjældende, at, hvad der